

Det kan man sige gælder nogle af de andre forligspartnere, som har en vis afstandtagen, og det synes jeg også er al ære værd. Når man indgår en aftale og går ind for noget, så skal man selvfølgelig 100 pct. stå inde for det efterfølgende. Så kan man være uenig om indholdet, men selvfølgelig skal man stå ved det, og det er da godt, at Socialdemokratiet gør det.

Det, som vi har opfattet som noget af det groveste i det her, også fordi det er så lidt, man rammer, er attentatet mod sabbatorloven, når det drejer sig om at give mulighed for at lave de såkaldte skraldemandsmodeller.

Skraldemandsmodellen har for os været et af de flotteste eksempler på, at lønmodtagere vil vise solidaritet med deres arbejdsløse kammerater. Det er udtryk for en selvorganisering, og måske er det også udtryk for, at netop fordi der er nogle, der selv organiserer det, er der nogle, der siger: Jamen det var ikke det, der var meningen med reglerne. Systemet sagde noget andet, og derfor er man altså ikke interesseret i, at det skulle fortsætte.

Modellen er meget enkel, folk kunne forstå det, og det var udtryk for, at folk selv fandt ud af det. Og man kan sige, at det var et eksempel på, at mennesket gik forud for systemet; de fandt selv ud af det, og så ordnede de det. Og det er jo ikke de regler, som man ellers kender inden for arbejdsformidling og a-kasser, som ikke er simple og enkle, men her var altså noget, der var simpelt og enkelt. Det var populært, det blev en succes, og derfor kan man altså nu efterfølgende nærmest få indtrykket af, at det var derfor, det skulle nedgøres. Når der er så få mennesker, der benytter sig af det, hvorfor skulle man så ikke lade det åndehul være tilbage?

Vi er altså meget imod og beklager meget, at man gennemfører denne forringelse omkring sabbat. Hvor ansvaret ligger, ved jeg ikke. Der er åbenbart ikke nogen, der præcis vil tage ansvaret for, at lige netop den del skulle fjernes.

Vi vil selvfølgelig ikke være med til at gennemføre dette lovforslag, for det indeholder en række forringelser, og vi vil under alle omstændigheder her i Folketingssalen stemme imod. Vi vil forbeholde os muligheden for, at vi stiller ændringsforslag i forbindelse med andenbehandling, hvis det er teknisk muligt, for det kan godt være lidt bøvellet i denne sammenhæng, men ellers stemmer vi imod lovforslaget som helhed.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes, det var et smukt indlæg fra hr. Aage Frandsen, og jeg var meget glad for den prioritering, han havde lagt ind i det.

Det drejer sig om – og dér har vi en lille uenighed omkring det med sabbatorlov – hvorvidt man via lovgivningen skal kunne sætte Danmark på arbejdsfordeling, for det er jo det, man har åbnet op for. Man har også åbnet op for, at man rundt omkring får nogle diskussioner om, hvordan vi klarer vores produktion, og i det øjeblik man har en nedgang, så kan man bruge det her system; det har vi set i visse områder. Hvis sådan noget breder sig, så ved de af os, der kommer ude fra en arbejdsplads, at så sætter det arbejdspladsen mere eller mindre i stå.

Jeg må klart og tydeligt sige, at jeg aldrig har været tilhænger af, at sabbatorloven blev brugt på den måde. Jeg er tilhænger af den rene skraldemandsordning, hvor man går ind og forsøger her i Folketinget at få skabt en forståelse for, at der kan laves forsøg, men det har viljen ikke været til. Derfor har man valgt at bruge disse ordninger på en sådan måde, at de har fået nogle utilsigtede virkninger.

Jeg synes, man skulle have givet sig tid. Man har selv fremkaldt den situation. Man fandt, at det var man nødt til at gøre noget ved, hvis ikke alle Danmarks problemer skulle være løst via arbejdsfordelingsordninger. Jeg tror ikke, at der er nogen steder er forståelse for, at man skal klare problemerne på den måde. Hvis man skal have en generel arbejdstidsnedsættelse, skal man nok finde ud af det via de forhandlinger, der foregår omkring overenskomsterne.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har heller aldrig tænkt mig, at sabbatorloven kunne bruges til det her. Det var heller ikke vores intentioner med den. Men når der er nogen, der finder ud af, at der var en mulighed, ikke den ideelle form, men alligevel en ganske god mulighed, så synes jeg, at det er flot, at de prøver på at dele arbejdet indbyrdes i en situation, hvor der er stor arbejdsløshed. Det er klart nok i en situation, hvor der er mangel på arbejdskraft, men jeg mener, at denne her ordning ikke ville være acceptabel i en situation, hvor der var mangel på arbejdskraft. Så kunne man altid se på, om der var nogle områder, hvor man havde stor mangel på arbejdskraft, og dér skulle man selvfølgelig ikke have den.